

ПІДСЕКЦІЯ ЛАТИНСЬКА МОВА

РОЛЬ ЛАТИНСЬКОЇ ТА ГРЕЦЬКОЇ МОВ В УТВОРЕННІ НАЗВ ХІМІЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ

THE ROLE OF THE LATIN AND GREEK LANGUAGES IN FORMING THE NAMES OF CHEMICAL ELEMENTS

Abarovska V.S., Hryshenko L.I.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією

З незапам'ятних часів античні вчені цікавились будовою всього живого світу. Вони дійшли до висновку, що всі об'єкти, що оточують нас, складаються з хімічних сполук, а вони, в свою чергу, з хімічних елементів.

Латинське слово «elementum» використовували ще Цицерон та Гораций. Стародавні вчені казали: «Так само, як слова складаються з літер, тіла складаються з елементів». На даний момент відомо 118 хімічних елементів.

Мета нашого дослідження - встановити зв'язок між латинською, грецькою мовами та походженням назв хімічних елементів.

Загалом 42 назви елементів походять з грецької мови, а 23 – з латинської. Серед них: Азот, Алюміній, Аргон, Іридій, Кальцій, Кремній, Мідь, Меркурій тощо.

Сотні вчених відкривали нові елементи, досліджували їхні хімічні властивості. Та коли поставало питання назв, вони звертались до грецької або латинської мови. Адже саме вчені стародавньої Греції прагнули до розвитку суспільства, хотіли опанувати нові знання, щоб лікувати людей та приборкати смерть. А латинська мова стала універсальною та об'єднала лікарів усього світу.

Отже, латинські та грецькі слова були фундаментом для сучасних назв хімічних елементів.

ЛАТИНСЬКИЙ ФРАЗЕОЛОГІЧНИЙ ФОНД У КОНТЕКСТ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ПАРОДИГМИ

LATIN PHRASEOLOGICAL FUND IN THE CONTEXT OF THE MODERN LINGUISTIC PARADIGM

Bevgul V. O., Taran Z.M.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією

Латинський фразеологічний фонд привертає увагу лінгвістів і до цього часу не втрачає своєї актуальності. Проблеми фразеологічної номінації були предметом розгляду в роботах С. Алешкевича, О. Потебні, М. Сумцова, М. Костомарова, П. Чубинського, О. Глазунової, І. Срезневського, О. Бабкіна, В. Архангельського, О. Білодіда, М. Жовтобрюха, Д. Жоржоліані, Н. Петрової, Ю. Шувалової та ін. Широкого визнання у вітчизняному та світовому мовознавстві здобула семантична класифікація фразеологізмів, опрацьована В. Виноградовим, в основу якої покладено ступінь видозміни значення слова у різних синтаксичних і стилістичних умовах фразоутворення.

Актуальність роботи зумовлена комплексним лінгвокультурологічним підходом до вивчення мовної реалізації сучасної лінгвістичної парадигми функціонування латинського фразеологічного фонду у сучасних європейських мовах. У роботі вперше висвітлені особливості семантичної трансформації латинських фразеологізмів в різних історико-культурних та літературних контекстах. Аналізуючи крилаті латинські вислови, ми дійшли до висновку, що найчастіше до інших мов потрапляють численні біблійні сентенції, метафоричні словесні образи – символи, вислови, запозичення з латинського перекладу Євангелія, а також з книг християнських авторів. (*Ліній сам собі шкодить. When hands are slack, the house leaks.* (англ.). «Від лінощів валиться стеля, а з опущених рук тече дах» (Книга Екклезіястова)).

Слід зауважити те, що зміна зовнішніх фразеологічних зв'язків призводить до зміни парадигматичних зв'язків фразеологічної одиниці, до появи її нових значень. Все це свідчить про потенційну здатність до постійного розвитку латинського фразеологічного фонду в інших мовах.

Отже, сучасний етап розвитку мовознавства характеризується спрямованістю лінгвістичних досліджень на поглиблене вивчення особливостей та функціонування латинського фразеологічного фонду в інших мовах.